

DECIZIE nr. 746 din 2 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 593 din 23 august 2011**

Data intrării în vigoare 23-08-2011

Augustin Zegrean - președinte
Aspazia Cojocaru - judecător
Petre Lăzăroi - judecător
Mircea Ștefan Minea - judecător
Iulia Antoanella Motoc - judecător
Puskas Valentin Zoltan - judecător
Cristina Teodora Pop - magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de către Sindicatul PRO A.S. din Timișoara în Dosarul nr. 14.560/325/2010 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 4.159D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#), excepție ridicată de Sindicatul PRO A.S. din Timișoara în Dosarul nr. 14.556/325/2010 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 4.158D/2010 la Dosarul nr. 4.159D/2010.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor [art. 53 alin. \(5\) din Legea nr. 47/1992](#), dispune conexarea Dosarului nr. 4.159D/2010 la Dosarul nr. 4.158D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv [Decizia nr. 823 din 22 iunie 2010](#).

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 29 septembrie 2010, pronunțate în dosarele nr. 14.560/325/2010 și nr. 14.556/325/2010, Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de către Sindicatul PRO A.S. din Timișoara în cauze având ca obiect soluționarea contestațiilor la executare formulate împotriva unor titluri executorii privind drepturi salariale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele criticate încalcă prevederile constituționale ale [art. 1 alin. \(4\)](#) referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, ale [art. 15 alin. \(2\)](#) privind neretroactivitatea legii, ale [art. 16 alin. \(1\) și \(2\)](#) referitoare la egalitatea în drepturi, ale [art. 20](#) - Tratatelor internaționale privind drepturile omului, ale [art. 21 alin. \(3\)](#) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ale [art. 44 alin. \(1\) și \(2\)](#) referitoare la dreptul de proprietate privată, ale [art. 47 alin. \(1\)](#) privind nivelul de trai, ale [art. 53](#) - Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, și ale [art. 115 alin. \(4\)](#) referitoare la delegarea legislativă. Autorul susține totodată încălcarea prin textele criticate a dispozițiilor [art. 6](#) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale [art. 1](#) din primul Protocol adițional la Convenție.

Referitor la încălcarea prevederilor [art. 1 alin. \(4\)](#) din Constituție, autorul excepției de neconstituționalitate arată că [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) a fost emisă cu încălcarea de către Guvern a principiului separației puterilor în stat, întrucât executarea hotărârilor judecătorești este de competența exclusivă a instanțelor de judecată investite cu soluționarea cauzelor.

Cu privire la încălcarea prevederilor [art. 15 alin. \(2\)](#) din Constituție, autorul susține că dispozițiile [art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) retroactivează în privința hotărârilor judecătorești devenite executorii înainte de data adoptării ordonanței și care nu au fost executate total sau parțial înaintea acestei date.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), autorul susține că emiterea ordonanței de urgență ale cărei texte sunt criticate reprezintă un exces de putere al Guvernului, ce a creat o discriminare între salariații bugetari și salariații nebugetari.

Referitor la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 20, ale art. 44 alin. (1) și (2) și ale art. 53, autorul arată că drepturile salariale sunt bunuri necorporale în accepțiunea art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și că normele juridice criticate restrâng un drept fundamental, respectiv dreptul de proprietate, a cărui existență și substanță sunt afectate, restrângere ce nu este necesară, nu este proporțională cu situația care a determinat-o și se aplică în mod discriminatoriu, contravenind în acest fel și dispozițiilor art. 1 din primul Protocol anterior arătat.

Cu privire la încălcarea dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, autorul arată că textele legale criticate împiedică punerea în executare a hotărârilor judecătorești, fază a procesului civil ce urmează a fi realizată într-un termen nerezonabil.

În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 47 alin. (1) din Constituție, autorul apreciază că adoptarea ordonanței de urgență în cauză nu reprezintă o măsură de dezvoltare economică sau de protecție socială și nu asigură cetățenilor un nivel de trai decent.

Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție, autorul arată că adoptarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) nu a fost determinată de necesitatea unei situații extraordinare a cărei reglementare nu putea fi amânată.

Judecătoria Timișoara apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind parțial întemeiată, arătând că adoptarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) a fost făcută cu încălcarea prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (4), deoarece nu a existat o situație extraordinară care să justifice adoptarea acesteia, că restrângerea exercițiului dreptului de proprietate, respectiv a dreptului la remunerația muncii prestate, nu se justifică în raport cu prevederile art. 53 din Constituție și că textele ordonanței încalcă prevederile art. 20 și art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție în privința garantării creanțelor și a garantării și ocrotirii în mod egal a proprietății private.

Instanța susține, de asemenea, că prevederile legale criticate încalcă dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, prevăzut la art. 21 alin. (3) din Constituție, întrucât creează statului un avantaj nejustificat și prelungește termenul executării de către acesta a obligațiilor bugetare.

Totodată, se arată că dispozițiile [art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) încalcă principiul neretroactivității legii, întrucât dispozițiile ordonanței se aplică unor hotărâri judecătorești devenite executorii înainte de data adoptării acesteia.

De asemenea, se susține că prevederile legale invocate au fost adoptate cu încălcarea principiului separației puterilor în stat, prevăzut la art. 1 alin. (4) din Constituție, printr-o imixtiune a puterii executive în sfera atribuțiilor puterii legislative și a principiului supremației legilor, statuat la art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție.

Se mai apreciază că adoptarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) a avut ca efect diminuarea nivelului de trai al salariaților bugetari în privința cărora plata remunerației muncii prestate a fost amânată pentru o perioadă nerezonabilă de timp, fiind încălcate în acest fel prevederile art. 47 alin. (1) din Constituție.

În privința încălcării prin normele juridice invocate a prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenție, instanța apreciază excepțiile ca inadmisibile, motivând că acestea nu sunt prevederi constituționale.

Potrivit [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile [art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 18 iunie 2009.

Textele [art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#), cu modificările și completările ulterioare, au următorul conținut:

- Art. 1: "(1) Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2009, se va realiza după o procedură de executare care începe astfel:

a) în anul 2012 se plătește 34% din valoarea titlului executoriu;

b) în anul 2013 se plătește 33% din valoarea titlului executoriu;

c) în anul 2014 se plătește 33% din valoarea titlului executoriu.

(2) În cursul termenului prevăzut la alin. (1) orice procedură de executare silită se suspendă de drept.

(3) Sumele prevăzute la alin. (1) plătite în temeiul prezentei ordonanțe de urgență se actualizează cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.

(4) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, prin sectorul bugetar se înțelege autoritățile și instituțiile publice a căror finanțare se asigură astfel:

a) integral din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;

b) din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;

c) integral din venituri proprii.";

- Art. 2: "Prin ordin al ordonatorilor principali de credite va fi stabilită procedura de efectuare a plății titlurilor executorii, cu respectarea termenelor prevăzute la art. 1."

În opinia autorului excepției, textele criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 20 - Tratatul internațional privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ale art. 44 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul de proprietate privată, ale art. 47 alin. (1) privind nivelul de trai, ale art. 53 - Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, și ale art. 115 alin. (4) referitoare la delegarea legislativă. Autorul susține totodată încălcarea prin textele criticate a dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Susținerea potrivit căreia [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) încalcă prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție este neîntemeiată. Curtea, prin [Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, a reținut că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională. Aceasta este premisa de la care Curtea a analizat prin [Decizia nr. 188 din 2 martie 2010](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, relevanța motivelor invocate de Guvern în adoptarea ordonanței de urgență criticate.

Primul motiv pentru justificarea situației extraordinare este cel ce vizează dificultățile întâmpinate cu privire la executarea hotărârilor judecătorești având ca obiect drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar. Un atare motiv privit ut singuli nu justifică existența unei situații extraordinare, de aceea Curtea a procedat la analiza și a următoarelor două motive invocate de Guvern, respectiv influența negativă pe care executarea titlurilor executorii le-ar avea asupra bugetului de stat și creșterea deficitului bugetar. Aceste ultime două motive sunt susținute de faptul că valoarea titlurilor executorii având ca obiect drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar este foarte mare din moment ce nu este vorba despre titluri executorii singulare sau care afectează un anumit domeniu de activitate, ci despre o chestiune sistemică, la nivel statal. Nici aceste motive privite ut singuli nu justificau existența unei situații extraordinare, însă, privind toate cele trei motive în mod cumulat și plecând de la premisa constatată de către Curte prin [Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009](#), Curtea Constituțională a ajuns la concluzia că în cauza de față există un grad mare de abatere de la obișnuit, și anume de la condițiile concrete în care executarea titlurilor executorii se face cu respectarea Codului de procedură civilă, respectiv a [Ordonanței Guvernului nr. 22/2002](#) privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2002, după caz, astfel încât a considerat că există o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție. Prin urmare, Curtea a constatat că există o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă și independentă de voința Guvernului care pune în pericol un interes public, respectiv stabilitatea economică a statului român.

De asemenea, Curtea a arătat că ordonanța de urgență a fost adoptată în vederea atenuării efectelor unei stări de criză economică generalizată. O atare finalitate economică implica, în mod necesar și neechivoc, o reglementare juridică primară, rapidă, unitară și energică. În consecință, adoptarea măsurii criticate reclama, în mod indubitabil, urgență; or, reglementarea urgentă a situației rezultate în condițiile de criză economică nu putea fi făcută în mod rapid și rezonabil nici prin asumarea răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului asupra unui proiect de lege și nici prin adoptarea unui proiect de lege cu procedura de urgență. În aceste condiții, pentru conservarea stabilității economice a statului, singurul instrument rămas la îndemâna Guvernului a fost adoptarea unei ordonanțe de urgență.

Pentru aceste motive, Curtea a constatat că reglementarea criticată îndeplinește exigențele urgenței prevăzute în art. 115 alin. (4) din Constituție.

În consecință, Curtea a stabilit că în anumite situații extreme, precum în cea de față, implicațiile financiare legate de punerea în executare a hotărârilor judecătorești se pot constitui într-o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4)

din Constituție, în măsura în care asemenea măsuri sunt motivate, în mod fundamentat, de apărarea stabilității economice a statului român. O atare situație extraordinară, în mod evident, are un caracter temporar, regula în această materie fiind executarea hotărârilor judecătorești în conformitate cu dreptul comun în materie, respectiv Codul de procedură civilă sau [Ordonanța Guvernului nr. 22/2002](#), după caz, chiar dacă debitor este statul. Altfel, Guvernul nu poate uza de reglementarea, în viitor, în mod nelimitat, a unor proceduri derogatorii de la dreptul comun atunci când statul este debitor; este sarcina statului să găsească soluții pentru executarea conformă a hotărârilor judecătorești, potrivit dreptului comun. În caz contrar, nu ar mai exista o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, ci, mai degrabă, s-ar pune în evidență elemente de oportunitate legislativă.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

II. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea constată că și acestea sunt neîntemeiate pentru motivele reținute în [Decizia nr. 188 din 2 martie 2010](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, ce vor fi expuse mai jos:

1. Pretinsa încălcare a prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat nu poate fi reținută, întrucât Guvernul nu refuză aplicarea hotărârilor judecătorești, ci, din contră, le recunoaște și își ia angajamentul ferm de a le executa întocmai potrivit criteriilor rezonabile și obiective stabilite în actul normativ contestat. Prin urmare, Curtea constată că ordonanța de urgență nu este o măsură prin care se interzice nici măcar temporar executarea unei hotărâri judecătorești și, în consecință, nu reprezintă o imixtiune a puterii legislative în procesul de realizare a justiției.

2. Critica ce privește încălcarea art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea este neîntemeiată, întrucât textul criticat se aplică pentru viitor, neexistând în acest sens nicio urmă de îndoială.

3. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 din Constituție, nu se poate reține existența niciunei discriminări între debitori, în sensul că statul ca debitor și-ar aroga mai multe drepturi decât debitorii persoane de drept privat în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere (în acest sens, a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele "Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene" împotriva Belgiei, 1968, paragraful 10, Marckx împotriva Belgiei, 1979, paragraful 33, Rasmussen împotriva Danemarcei, 1984, paragrafele 35, 38, 40, Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit, 1985, paragraful 72, Gaygusuz împotriva Austriei, 1996, paragraful 42, Larkos împotriva Cipru 1999, paragraful 29, Bocancea și alții împotriva Moldovei, 2004, paragraful 24). Totodată, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere în a decide dacă și în ce măsură diferențele dintre diversele situații similare justifică un tratament juridic diferit, iar scopul acestei marje variază în funcție de anumite circumstanțe, de domeniu și de context (în acest sens, a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele "Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene" împotriva Belgiei, 1968, paragraful 10, Gaygusuz împotriva Austriei, 1996, paragraful 42, Bocancea și alții împotriva Moldovei, 2004, paragraful 24). Or, în cauza de față, astfel cum s-a arătat și mai sus, măsura contestată urmărește un scop legitim - asigurarea stabilității economice a țării - și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere - executarea eşalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Astfel, situația particulară ivită și motivată prin existența unei situații extraordinare este una care reclamă o diferență evidentă de tratament juridic.

4. Cu privire la invocarea de către autorul excepției a prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1)-(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale - Decizia nr. 458 din 31 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2009 -, "procesul civil parcurge două faze: judecata și executarea silită, aceasta din urmă intervenind în cazul hotărârilor susceptibile de a fi puse în executare cu ajutorul forței de constrângere a statului sau a altor titluri executorii, în măsura în care debitorul nu își execută de bunăvoie obligația". Însă, așa cum s-a arătat și mai sus, actul normativ criticat este o măsură de natură să întărească finalitatea procesului judiciar, în sensul că reprezintă un prim pas important al debitorului de a-și executa creanța. Faptul că acesta își execută creanța într-o perioadă de 3 ani nu reprezintă o durată excesivă a executării unei hotărâri judecătorești, datorită caracterului sistemic al problemelor apărute în legătură cu executarea titlurilor executorii ale personalului bugetar. De altfel, chiar și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, soluționând Cererea nr. 60.858/00 și pronunțând Decizia de admisibilitate din 17 septembrie 2002 în Cauza Vasyl Petrovych Krapyvnytskiy împotriva Ucrainei, a apreciat că un termen de 2 ani și 7 luni de executare a unei hotărâri judecătorești nu este excesiv în condițiile concrete ale cauzei, respectiv lipsa vădită de fonduri a unității militare debitoare. Totodată, în Cauza Burdov împotriva Rusiei, 2002, paragraful 35, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că o autoritate statală nu ar putea să invoce lipsa de lichidități pentru a justifica refuzul de a executa o condamnare. Or, în cauza de față, Guvernul român nu numai că nu refuză executarea hotărârilor judecătorești, ci se obligă la plata eşalonată a sumelor prevăzute prin acestea. Executarea eşalonată a unor titluri executorii care au ca obiect drepturi bănești nu este interzis în niciun mod de Convenția pentru apărarea drepturilor

omului și a libertăților fundamentale; executarea uno icto constituie doar o altă modalitate de executare, fără ca acest lucru să însemne că este singura și unica posibilă modalitate de executare pe care Guvernul o poate aplica.

Pentru aceste motive nu poate fi reținută nici critica vizând pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

5. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 44 din Constituție referitoare la dreptul de proprietate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că despăgubirea recunoscută printr-o decizie definitivă și executorie constituie un bun în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; neexecutarea plății într-un termen rezonabil constituie deci o atingere a dreptului reclamantului la respectarea bunurilor, ca și faptul că lipsa de lichidități nu poate justifica un asemenea comportament (Ambrosi împotriva Italiei, 2000, paragrafele 28-34, Burdov împotriva Rusiei, 2002, paragraful 41). Guvernul, prin adoptarea ordonanței de urgență criticate, nu neagă existența și întinderea despăgubirilor constatate prin hotărâri judecătorești și nu refuză punerea în aplicare a acestora. Măsura criticată este mai degrabă una de garantare a dreptului de proprietate asupra bunului dobândit în sensul Convenției, fiind deci o aplicare a art. 44 alin. (2) din Constituție, în condițiile unei crize financiare accentuate.

Prin urmare, nu se poate reține nici încălcarea dispozițiilor art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

6. Pentru argumentele expuse anterior, Curtea constată că nu poate fi reținută nici încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 20, 47 și 53.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul PRO A.S. din Timișoara în dosarele nr. 14.560/325/2010 și nr. 14.556/325/2010 ale Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Cristina Teodora Pop
